

partii naleraq

25-11-2015
EM2015/135

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan indsættelsen af indhandlingsfartøjer med forarbejdning ombord ("produktionsskibe") kan fremmes, således at beskæftigelsen og udviklingen i fiskerierhvervet styrkes.

(Medlem af Inatsisartut Jens Immanuelson, Siumut)

Vi vil fra Partii Naleraq med interesse komme vores udtalelse vedrørende forslag til forespørgselsdebat om, hvordan indsættelsen af indhandlingsfartøjer kan fremmes.

Det nødvendigt med at vi her i landet skal skabe rammer for udvikling af en fiskeproduktion, der ikke spænder ben for målsætningen, ikke mindst fordi, det er for almindeligt at der tages tiltag, som giver problemer for fiskeindustriens udvikling, og det er vigtigt at vi har en departement for fiskeri, der støtter op om en sund udvikling i fiskeriet, og ikke skaber forhindringer for erhvervet, og disse forhold bør ophøre, fordi fanger og fiskeerhvervet er de vigtigste erhverv i Grønland, og det er vigtigt at de kører optimalt, ikke mindst når vi fattes penge, og forsøg på hindringer for udviklingen bør indstilles.

Vi vil i denne sammenhæng fremhæve, at det er vigtigt, at der er indhandlings-faciliteterne der er åbne hele året som de hårdtarbejdende fiskere kan indhandle deres fangst er tilstede, da det er yderst vigtigt for vort lands økonomi. Det er blevet for almindeligt at indhandlingsanlæggene begrænser fiskernes indtjening, ved at der er for lav kapacitet på indhandlingsanlæggene.

Når vi tænker på indhandlingsanlæggene, er det opsatte på at give fiskerne indhandlingsmuligheder, men det er ikke nok at have den målsætning. Forholdene er reelt sådan, at selvom indhandlingsanlæggene er åbne, ser vi gang på gang at der er begrænsninger for fiskernes indhandling, og disse forhold er opslidende og skal ændres snarest.

Især om sommeren, hvor der er mange fisk, er det demoraliserende at opleve kraftige begrænsninger i indhandlingen af fisk, og de medfører drastiske omvæltninger, ikke kun for fiskerne og ikke mindst er det landets økonomi, der belastes.

Derfor vil vi opfordre til at der formuleres et krav, at samtlige produkter skal være forædlede før de forlader landet, og mangel på arbejdskraft skal ikke være en undskyldning for at smide værdifulde ressourcer ud. Det er nødvendigt med at sikre at der skabes en holdning om at ressourcerne skal skabe merværdi, og vi kan ikke længere acceptere, at der er tab af ressourcer om sommeren på grund af mangel på arbejdskraft, og som medfører økonomisk tab for samfundet.

Vi er alle klar over at fiskeindustrien sagtens kan køre mere rentabelt end det gør i dag, hvis der gøre tiltag for at tilpasse industrien, og vi ser at der i perioder er forekomst af fiske i forskellige steder, og derfor er det nødvendigt, at der laves specielle foranstaltninger, og hvis indsættelse af indhandlingsskibe kan støtte op om at der skabe mere indtægt for fiskerne, bør det gøres.

Det er ærgerligt at se at Naalakkersuisut i deres svar synes handlingslammede og ikke peger på nogen løsningsforslag for de problemer som de kystnære fiskere oplever, hvad der kan gøres når indhandlingsanlæggene er fyldt op eller når der iværksættes begrænsninger for fiskernes indhandling, specielt når disse forhold er gældende, er de medvirkende til at fiskeriet bliver urentabelt, og dette er belastende for fiskerne.

Som et eksempel kan vi drage at forholdene for fiskerne her i sommers ikke var de bedste, fiskerne i Atammik kom med en udtalelse i Qanorooq, hvor de ønskede at forholdene blev ændret ved at indhandlingskapaciteten forøges, og svaret var at der ikke var midler til det og der var ingen der tog affære, og denne holdning er som at springe der hvor gærdet er lavest.

Som et eksempel kan vi fremhæve af fiskerne i Aappilattoq har fremsendt en skrivelse til medlemmerne i Inatsisartut, hvor de redegjorde for at de havde søgt om indsættelse af et indhandlingsskib, og ansøgningen er fremsendt for lang tid siden, men der er ikke kommet svar fra Naalakkersuisut.

Deres bevæggrunde er meget forståelige, fordi de ved at indhandlingsanlægget fyldes op allerede ved starten af det nye år, hvor de ikke har flere muligheder for at sælge deres fisk, og denne problemstilling bør vi sammen kunne løse, fordi der er ingen mangel på fisk og det er egentlig kun indhandlingskapaciteten, der er begrænsende.

Vore indhandlingsfaciliteters kapacitet er begrænsede, derfor er det nødvendigt med løbende justeringer, og en af løsningerne er indsættelse af indhandlingsskibe, og vi vil fremhæve at her gælder det fiskerne, og der bør høres på dem, og ikke alene høre fiskeri rådet. En kontinuerlig udvikling af fiskeflåden er nødvendig, skibene er forældede, og hvis der skal moderniseres i flåden, er det nødvendigt med at bevilge flere midler, og de kan skaffes ved at udvikle fiskeproduktionen, og ikke lægge begrænsninger.

Til sidst vil vi spørge hvorfor prisen som fiskerne får udbetalt er mindre i forhold til den pris som fiskerne i udlandet får udbetalt for den samme fisk, hvis vi skal forbedre disse forhold bør vi sætte rammerne til at der kan være konkurrence, og samtidig give de fiskere, der har mulighed for at eksportere fisk, muligheden for at sælge deres fisk i udlandet, og det skal være vores målsætning at ændre de lave priser som fiskerne får for deres fisk.

Hans Enoksen